

Spát, nechte mě spát
spát, nechte nás spát

A až nás zítra světlo probudí
nenajdem nic tak jako včera
a budem starší

Bez potomků, bez stromů
každej den síly krátí
šance spálí, prázdno přináší

A jestli tenhle den je poslední
nezůstane po nás vůbec nic

A to mě straší
a stíhá v myšlenkách
zítra budem starší
pozítří na márách
vůbec nic a to mě děsí
nikdo mě neslyší
už zítra budem starší
a čas je nejvyšší

A běží dál, šance utíká
snad můžem činit líp

Než včera...

Jen pocit mít
že tu nejsi zbytečnej
když máš co dát
když víš, co s tím

Každej den žít
jako by byl konečnej
když usínáš
ať sám to víš